

derne kan beregne ordinære acontorater og udsende indbetalingskort inden forfaldstidspunktet for 1. rate den 1. marts i indkomståret, eller ved et forskudt indkomstår i det kalenderår, som et forskudt indkomstår, træder i stedet for. Denne adgang til overgang til acontoskatteordningen opretholdes, således at et selskab fortsat kan tilmelde sig ordningen først med virkning for indkomståret efter tilmeldingsåret.

Det foreslås i selskabsskattelovens § 30 A, stk. 2, at i det tilfælde, hvor et selskab tilmelder sig acontoskatteordningen med virkning allerede fra det indkomstår, hvor tilmeldingen sker, skal selskabets indbetalinger anses for frivillige indbetalinger af acontoskat efter selskabsskattelovens § 29 A, stk. 6. Der skal således ikke beregnes ordinære acontorater for dette indkomstår efter selskabsskattelovens § 29 A, stk. 2. Efter forslaget skal tillægsreglerne i selskabsskattelovens § 29 B, stk. 6, finde anvendelse for disse indbetalinger. Efter disse regler ydes selskabet et tillæg på 2 pct. af acontobetalingen, der er sket senest den 20. marts, og for frivillige acontobetalingen, der er sket efter den 20. marts og senest den 20. november, skal selskabet betale et tillæg på 2 pct.

Selskabet skal ved indbetaling af beløb til dækning af acontoskatten efter den foreslåede bestemmelse over for told- og skattemyndighederne give oplysning herom.

Har selskabet foretaget en acontoindbetaling efter den foreslåede bestemmelse til dækning af indkomstårets indkomstskat, skal selskabet for de efterfølgende indkomstår betale acontoskat, jf. § 30 A, stk. 2, sidste pkt.

For de efterfølgende indkomstår finder reglerne i selskabsskattelovens § 29 A dermed anvendelse. Det indebærer, at selskabet i acontoskat skal betale 50 pct. af gennemsnittet af de seneste 3 års indkomstskat i 2 lige store rater i marts og november i indkomståret. Hertil kommer, at selskabet frivilligt kan indbetale yderligere acontoskat. For sådanne frivillige indbetalinger finder tillægsreglerne som nævnt ovenfor anvendelse.

Til nr. 5

Det foreslås, at selskabsskattelovens § 33 ikke skal finde anvendelse i de tilfælde, hvor et anpartsselskab opløses efter anpartsselskabslovens § 59. Selskabsskattelovens § 33 vedrører solidarisk hæftelse for anpartshaverne, dsfremt det efter selskabets opløsning viser sig, at der ikke er afsat tilstrækkelige midler til dækning af indkomstskatten. Likvidator (bestyrelsen) er dog ikke ansvarlig udover det beløb, der er udloddet til anpartshaverne. Hæftelsen efter selskabsskattelovens § 33 er mindre vidtrækkende end

efter § 59 i lov om anpartsselskaber, og det foreslås derfor, at selskabsskattelovens § 33 ikke skal finde anvendelse ved opløsning af anpartsselskaber på grundlag af en betalingserklæring efter anpartsselskabslovens § 59.

Til § 2

Der foreslås en bestemmelse i kulbrinteopkrævningsloven om, at skattepligtige, der er omfattet af kulbrinteskatteovens kap. 2 og 3, indsender selvangivelse senest den 1. maj i året efter indkomståret.

Efter gældende regler er fristen for selskabers indgivelse af selvangivelse senest 6 måneder efter indkomstårets udløb, det vil for selskaber med kalenderårsregnskab sige senest den 1. juli i året efter indkomstårets udløb.

2. rate af kulbrinteskatten forfalder efter kulbrinteopkrævningslovens § 4 den 1. juni i året efter indkomståret og fastsættes på grundlag af selvangivelsen.

De gældende regler indebærer således – utilsigtet – at 2. rate af kulbrinteskatten for et kulbrinteskattepligtigt selskab ikke kan opgøres inden forfaldsdagen den 1. juni i året efter indkomståret, da fristen for selskabets indgivelse af selvangivelse er senest den 1. juli. Efter kulbrinteopkrævningslovens § 11 skal skattepligtige efter kulbrinteskatteoven ved indkomstopgørelsen anvende kalenderåret som indkomstår.

Den foreslåede frist svarer til den før 1993 gældende generelle frist for selskabers indgivelse af selvangivelse, nemlig den 30. april i året efter indkomståret.

Til § 3

Det foreslås i stk. 2, at de foreslåede regler for selvangivelsesfrister og forfaldstidspunktet for betaling af skatten ved opløsning m.v., herunder ved opløsning af anpartsselskaber på grundlag af en betalingserklæring (lovforslagets § 1, nr. 1 – 3 og 5) skal have virkning fra den 1. januar 1997. § 59 i lov om anpartsselskaber om opløsning på grundlag af en betalingserklæring træder således i kraft den 1. januar 1997.

Det foreslås i stk. 3, at den foreslåede adgang for »gamle« selskaber til at overgå til acontoskatteordningen med virkning allerede for tilmeldingsåret, dvs. et år tidligere end i dag (lovforslagets § 1, nr. 4) skal have virkning fra og med indkomståret 1997. Der foreslås samme virkningstidspunkt for lovforslagets § 2 om ændring af fristen for indsendelse af selvangivelse for kulbrinteskattepligtige.